

respectivament, i hi han entrat *tots* els vells, que no són pocs, mentre que el IV Grup de Vida, del qual n'han foragitat fins aquells *quinze benemèrits fundadors vells*, s'ha constituït amb un promig de 41-71 anys d'edat; d'això—i després de fer números—es dedueix, i ho afirmo, que és *incomptable* (de tan petita) la càrrega que suposa per a la Mutual (!!).

Veritat que aquest segon cas és més greu que el primer?

Doncs bé; seguim les meves reflexions i veurem que encara és més greu (i no és que ho vulgui pintar negre, no; és la veritat nua, ben nua, com ho veurà qui tingui paciència per anar llegint... i pensant) per a l'esdevenidor, pel que pot passar amb altres qüestions.

Altrament, això passa sempre que es tracta d'harmonitzar els interessos morals amb els materials; es troben sempre enfront l'un de l'altre, el sentimentalisme amb el materialisme; si no s'hi posa tot el seny, tota la bona voluntat i àdhuc un xic de sacrifici per les dues parts, s'esdevé el xoc, la topada. És llavors que es palpen els perjudicis i hom s'adona que, en lloc d'harmonitzar sentiments i pessetes (perdoneu la cruesa de la paraula), s'han distanciat i refredat els primers, i s'han perdut les segones.

Ara mateix ens trobem amb l'assumpte de l'assegurança de vellesa, que no és més que un altre caire del mateix, sentiments i materialisme. Temps ha que vénen dibuixant-se dos criteris: l'un, si la Mutual deu i pot prestar ajut a aquesta assegurança (jo entenc que el guia el bon sentiment *ben sentit*); l'altre, que la garantia econòmica de la nostra Mutual és intangible (jo entenc que el guia un materialisme, tal vegada exagerat).

Heus aquí que qüestions d'aital naturalesa que despertant sempre apassionaments en les diferents tendències que per força desperten, prenen moltes vegades posicions i actituds personals ben difícils de rectificar, si no hi intervenen altres persones amb prou autoritat per fer-la sentir amb la finesa justa i *necessària* a ambdós grups que poden encastellar-se en aquestes posicions i actituds personals. És per aquestes reflexions que jo veig una gravetat extraordinària per a l'esdevenidor i ja sentida i palpada en la qüestió de *rebutjar de la Mutual* (filla), *els fundadors vells del Sindicat*

(pare) si no es resol amb gran altesa de mires, amb franc esperit de germanor entre *tots els fundadors de la majoria* dels Grups, ja que són veritables *germans naturals i legítims* del mateix pare, encara que amb edats diferents, ja que és impossible d'ésser fills d'un sol part i d'un pare que ells crearen.

Això són coses tan fonamentalment bàsiques en el nostre Sindicat, que, afectant l'esperit i objecte i finalitat del mateix Sindicat en allò que diu defensa i millorament moral i material dels metges sindicats, fan trontollar aquell sentiment de companyonia que cordialment i fraternalment *hem de voler sentir tots*, i que sense ell, més tard o més d'hora s'enderrocaria el nostre Sindicat, amb tota la seva gegantina grandesa, per manca de sentiments.

Preveient tals perills i amb gran seny de pare amantíssim pel seu entrançable afecte al fill que vol emancipar-se, encara que reconeixent cordialment i acurada autoritat al seu pare, així els *fundadors* del nostre gran Sindicat tingueren vidència de l'esdevenidor i posaren en el Reglament de la Mutual aquella tan sàvia com necessària disposició que diu: "Art. 24. La Junta Directiva del *Sindicat de Metges de Catalunya*, en el seu caràcter de representant de totes les forces vives d'ell, *exercirà funcions d'alta inspecció* de la tasca del Consell Administratiu de la *Mutual Mèdica del Sindicat de Metges de Catalunya*".

Si és evidenciat que acords com el dolorós alludit referent a la Mutual Mèdica i el que semblantment pot produir-se per a l'assegurança de vellesa, atanyen i afecten el sentiment de *companyonia que cordialment i fraternalment hem de voler sentir* (i ho repeteixo), el Consell del Sindicat, exercint acurades i *obligades* funcions d'alta inspecció, ha de fer sentir l'autoritat justa i necessària que el Reglament li encomana.

Jo no voldria—pels meus purs afectes—retreure actuacions passades, ja que és ben lluny de la meva intenció d'adreçar ni la més subtil insinuació a companys que per a mi mereixen franc i noble perdurable respecte; però, amb tot, jo si que voldria que mai no pogués repetir-se un cas semblant, encara que sigui portat per excés d'amor paternal, puix jo entenc que aquest ha de reprimir-se per donar pas a la severitat paternal en algunes determinades ocasions.